

UOHSX006POF4

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-V233/2014/VZ-1908/2015/521/ZKu

Brno 20. ledna 2015

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, v návaznosti na § 100 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení zahájeném dne 2. 12. 2014 na žádost ze dne 27. 11. 2014, jehož účastníkem je

- žadatel – Okresní hospodářská komora Šumperk, IČO 47673176, se sídlem Hlavní třída 8/13, 787 01 Šumperk,

ve věci návrhu na obnovu pravomocně skončeného správního řízení vedeného Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže pod sp. zn. S736/2012/VZ zahájeného dne 17. 12. 2012 z moci úřední ve věci možného spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, shora uvedeným žadatelem při zadávání veřejné zakázky „Zajištění vzdělávacích, rekvalifikačních a poradenských služeb spojených s realizací projektu Rozvoj kompetencí pro uplatnění na trhu práce zaměstnanců členských firem OHK Šumperk“, kdy podmínky zadání byly uveřejněny na portálu Evropského sociálního fondu v ČR (www.esfcr.cz) dne 21. 2. 2012 pod ev. č. 07672 a na předmět plnění shora uvedený žadatel uzavřel dne 22. 3. 2012 smlouvu s dodavatelem – CIRCLE Education s.r.o., IČO 28501136, se sídlem Jiráskova 247/1, 250 88 Čelákovice,

rozhodl takto:

Žádost žadatele – Okresní hospodářská komora Šumperk, IČO 47673176, se sídlem Hlavní třída 8/13, 787 01 Šumperk – ze dne 27. 11. 2014 o obnovu správního řízení vedeného Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže pod sp. zn. S736/2012/VZ a ukončeného pravomocným rozhodnutím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S736/2012/VZ-

5744/2013/511/MFI ze dne 29. 3. 2013 se podle § 100 odst. 6 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, **zamítá**.

ODŮVODNĚNÍ

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), v návaznosti na § 100 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), obdržel dne 2. 12. 2014 žádost žadatele – Okresní hospodářská komora Šumperk, IČO 47673176, se sídlem Hlavní třída 8/13, 787 01 Šumperk (dále jen „žadatel“) – ze dne 27. 11. 2014 o obnovu správního řízení vedeného Úřadem pod sp. zn. S736/2012/VZ a ukončeného rozhodnutím Úřadu č. j. ÚOHS-S736/2012/VZ-5744/2013/511/MFI ze dne 29. 3. 2013, které nabylo právní moci dne 20. 4. 2013 (dále jen „napadené rozhodnutí“).

I. OBSAH ŽÁDOSTI

2. Žadatel v žádosti o obnovu řízení předně uvedl, že dle jeho názoru je napadené rozhodnutí Úřadu věcně nesprávné a pokračoval shrnutím východisek, ze kterých dle žadatele Úřad při rozhodování ve věci vycházel. Žadatel dále uvedl, že se neztotožňuje se závěry Úřadu v napadeném rozhodnutí, tj. že *„[z]adavatel vykovává určité činnosti nemající komerční či obchodní charakter ve veřejném zájmu a dále že ,zadavatel má určitý vztah (daný financováním) ke státu nebo jinému klasickému veřejnému zadavateli, neboť v předmětném rozpočtovém roce (stejně tak jako v roce předchozím) tvořily jeho příjmy od státu více než 50 % všech jeho příjmů. Zadavatel tak má za to, že Rozhodnutí ÚOHS je založeno na neúplném a tedy nesprávném skutkovém zjištění a dále i na nesprávném právním posouzení věci.“*
3. Žadatel spatřuje důvody pro obnovu řízení ve smyslu ust. § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu v následujících skutečnostech.
4. Dle žadatele je zde dříve neznámá skutečnost, která existovala v době původního řízení a kterou žadatel nemohl v původním řízení uplatnit, a sice že tzv. karnety ATA mohou být vydávány českým podnikatelům v rámci Evropské unie i jinými autoritami než Hospodářskou komorou České republiky, a to např. Slovenskou obchodnou a priemyselnou komorou nebo Berlínskou průmyslovou a obchodní komorou, přičemž dle žadatele existuje mnoho dalších organizací vydávajících karnety ATA. Vydávání karnetů ATA je tak dle žadatele činností vykonávanou v konkurenčním prostředí, která je svou povahou uspokojující potřebu zásadně obchodní povahy a slouží podnikatelům při jejich podnikatelské činnosti. Žadatel dále uvádí, že se jedná o skutečnost, kterou v průběhu správního řízení vedeného Úřadem pod sp. zn. S736/2012/VZ neznal, a dozvěděl se o ní bezprostředně před podáním této žádosti, přičemž o ní ani vědět nemohl, neboť žadatel není subjektem vydávajícím karnety ATA, pouze v tomto směru zastupuje Hospodářskou komoru České republiky.
5. Za další skutečnost odůvodňující obnovu řízení považuje žadatel to, že existuje obsahový rozpor mezi anglickým a českým zněním rozsudku Evropského soudního dvora C-360/96 ze dne 10. 11. 1998, ze kterého mj. Úřad v napadeném rozhodnutí vycházel. Konkrétně se dle žadatele jedná o tuto část cit. rozsudku: *„[p]otřeby veřejného zájmu nemající průmyslovou*

nebo obchodní povahu jsou chápány mimo jiné jako potřeby, které jsou uspokojovány jinak, než dostupností zboží a služeb na trhu, a (jako druhá varianta) které se stát, z důvodu obecného zájmu, rozhodl poskytovat sám, nebo nad kterými si přeje udržet rozhodující vliv.“ Dle názoru žadatele se však v anglickém znění cit. rozsudku nehovoří o dalším možném chápání potřeb veřejného zájmu nemajících průmyslovou nebo obchodní povahu a nehovoří se v něm ani o „druhé variantě“. Dle žadatele se v cit. rozsudku uvádí, že „i u těchto potřeb je základním pravidlem, že jsou uspokojovány jinak, než dostupností zboží a služeb na trhu a dále že tyto potřeby (tj. veřejného zájmu nemající průmyslovou nebo obchodní povahu) zpravidla zajišťuje stát nebo si nad zajišťováním těchto potřeb stát zachoval rozhodující vliv.“ K tomu žadatel dodává, že se jedná o skutečnost, kterou v průběhu správního řízení vedeného Úřadem pod sp. zn. S736/2012/VZ neznal, a dozvěděl se o ní bezprostředně před podáním této žádosti.

6. Žadatel v žádosti o obnovu řízení dále uvádí, že legalita posouzení žadatele jako veřejného zadavatele může být zpochybněna i tím, že Úřad v některých dalších obdobných případech neshledal subjekty se stejnou právní formou veřejnými zadavateli, a jako příklad uvádí výsledek šetření podnětu č. j. ÚOHS-P877/2013/VZ-18371/2013/513/PPo.
7. Závěrem žádosti žadatel uvádí, že Úřad v napadeném rozhodnutí nesprávně právně posoudil a dovodil zejména povahu činností zadavatele jako činností ve veřejném zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu, a splnění podmínek pro postavení žadatele jako veřejného zadavatele, přičemž skutečnosti, které v žádosti uvedl, mohou mít dle žadatele vliv na posouzení postavení žadatele jako veřejného zadavatele dle ust. § 2 odst. 2 písm. d) zákona. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem žadatel navrhuje, aby Úřad vyhověl žádosti a rozhodnul o obnově řízení vedeného pod sp. zn. S736/2012/VZ.

II. PRŮBĚH SPRÁVNÍHO ŘÍZENÍ

8. Úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 100 odst. 2 správního řádu, které stanoví, že o obnově řízení rozhoduje správní orgán, který ve věci rozhodl v posledním stupni, oznámil žadateli, který je jediným účastníkem správního řízení, přípisem č. j. ÚOHS-V233/2014/PV-25822/2014/521/ZKu ze dne 9. 12. 2014 zahájení správního řízení ve věci žádosti žadatele ze dne 27. 11. 2014 o obnovu pravomocně skončeného správního řízení zahájeného dne 17. 12. 2012 z moci úřední a vedeného Úřadem pod sp. zn. S736/2012/VZ ve věci možného spáchání správního deliktu žadatelem podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona při zadávání veřejné zakázky „Zajištění vzdělávacích, rekvalifikačních a poradenských služeb spojených s realizací projektu Rozvoj kompetencí pro uplatnění na trhu práce zaměstnanců členských firem OHK Šumperk“, kdy podmínky zadání byly uveřejněny na portálu Evropského sociálního fondu v ČR (www.esfcr.cz) dne 21. 2. 2012 pod ev. č. 07672 a na předmět plnění žadatel uzavřel dne 22. 3. 2012 smlouvu s dodavatelem – CIRCLE Education s.r.o., IČO 28501136, se sídlem Jiráskova 247/1, 250 88 Čelákovice.
9. Usnesením č. j. ÚOHS-V233/2014/PV-26614/2014/521/ZKu ze dne 16. 12. 2014 určil Úřad žadateli lhůtu, v níž mohl navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy a vyjádřit své stanovisko v řízení, a usnesením č. j. ÚOHS-V233/2014/PV-163/2015/521/ZKu ze dne 5. 1. 2015 určil Úřad žadateli lhůtu, v níž se mohl vyjádřit k podkladům rozhodnutí. Žadatel se ve správním řízení již dále nevyjádřil.

III. ZÁVĚRY ÚŘADU

Relevantní ustanovení zákona

10. Podle ust. § 100 odst. 1 správního řádu se řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci na žádost účastníka obnoví, jestliže
- vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, nebo
 - bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno,

a pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování.

11. Podle ust. § 100 odst. 2 správního řádu může účastník podat žádost o obnovu řízení u kteréhokoliv správního orgánu, který ve věci rozhodoval, a to do 3 měsíců ode dne, kdy se o důvodu obnovy řízení dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne právní moci rozhodnutí. Obnovy řízení se nemůže domáhat ten, kdo mohl důvod obnovy uplatnit v odvolacím řízení. O obnově řízení rozhoduje správní orgán, který ve věci rozhodl v posledním stupni.
12. Podle ust. § 100 odst. 6 správního řádu se žádosti o obnovu řízení přiznává odkladný účinek, jestliže hrozí vážná újma účastníkovi nebo veřejnému zájmu. Rozhodnutí, jímž bylo řízení obnoveno, má odkladný účinek, pokud napadené rozhodnutí nebylo dosud vykonáno, ledaže správní orgán v rozhodnutí odkladný účinek vyloučí z důvodů uvedených v § 85 odst. 2 správního řádu nebo ledaže vykonatelnost nebo jiné účinky rozhodnutí již zanikly podle zvláštního zákona. Rozhodnutí, jímž se žádost o obnovu řízení zamítá, se oznamuje pouze žadateli; ten proti němu může podat odvolání.

K žádosti o obnovu řízení

13. V první řadě Úřad k žádosti žadatele o obnovu řízení konstatuje, že nepřiznal žádosti o obnovu odkladný účinek, neboť v projednávané věci neshledal naplnění podmínek uvedených v ust. § 100 odst. 6 správního řádu a současně ani z žádosti žadatele nevyplývá, že by žadateli hrozila vážná újma, popř. vážná újma veřejnému zájmu.
14. Obecně k institutu obnovy řízení Úřad uvádí, že obnova řízení probíhá ve dvou stádiích. Prvním z nich je řízení o povolení, příp. nařízení obnovy správním orgánem, v jehož rámci správní orgán posuzuje, zda jsou splněny podmínky pro obnovu řízení podle § 100 správního řádu, neposuzuje však meritorně pravomocné rozhodnutí, pouze rozhoduje, zda obnovu řízení povolí či nikoliv. Až v případě povolení či nařízení obnovy řízení nastává druhá fáze řízení o obnově, v němž správní orgán již rozhoduje o meritu věci. Z uvedeného plyne, že původní rozhodnutí správního orgánu nemůže být zrušeno rozhodnutím o povolení či nařízení obnovy řízení, ale až novým meritorním rozhodnutím vydaným v rámci druhé fáze obnovy řízení dle ust. § 102 správního řádu.
15. V šetřeném případě se žadatel domáhal obnovy správního řízení vedeného Úřadem pod sp. zn. S736/2012/VZ dle ust. § 100 odst. 1 písm. a) zákona, a to proto, že dle žadatele vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti, které existovaly v době původního řízení a které žadatel nemohl v původním řízení uplatnit, přičemž tyto skutečnosti mohou odůvodňovat jiné řešení

otázky, jež byla předmětem rozhodování. Úkolem Úřadu bylo tedy posoudit, zda jsou podmínky pro obnovu řízení dle ust. § 100 správního řádu splněny či nikoliv.

16. Jak dovodil i Nejvyšší správní soud např. v rozsudku č. j. 6 As 39/2009-74 ze dne 13. 5. 2010 důvody pro povolení obnovy stanoví správní řád taxativním způsobem, přičemž *„[t]eprve za splnění zákonem stanovených podmínek má účastník řízení právní nárok na povolení obnovy řízení. Obnova řízení je totiž mimořádným opravným prostředkem, prolamujícím účinek právní moci rozhodnutí. Okamžik právní moci je přitom důležitým momentem z hlediska právní jistoty a stability všech subjektů veřejné správy. Do pravomocného rozhodnutí je proto možno zasáhnout jen za zcela mimořádných a zákonem striktně specifikovaných podmínek.“*
17. Podstatnou náležitostí skutečností odůvodňujících povolení obnovy řízení dle ust. § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu je kromě jejich existence v době původního řízení i to, že je účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit. Skutečnosti, které žadatel o obnovu řízení nemohl uplatnit v původním řízení, je však nutné chápat v objektivním smyslu, tedy jako skutečnosti, které žadatel opravdu nemohl znát. Za takové skutečnosti jsou tuzemskou judikaturou považovány např. situace, kdy listina nebo jiná věc potřebná k provedení důkazu byla nedostupná, nebo případy, kdy důležitý svědek nebyl dosažitelný nebo dodatečně vypověděl o důležitých okolnostech, ačkoliv v původním řízení odepřel výpověď. S touto konstrukcí se ztotožnil i Nejvyšší správní soud ve výše cit. rozsudku, kde shledal správným názor Městského soudu v Praze, který v rozsudku č. j. 5 Ca 238/2007-39 ze dne 20. 2. 2009 mj. uvedl, že *„[...] základním principem obnovy řízení v každé procesní úpravě je možnost účastníka požádat o nařízení obnovy řízení v případě, vyjdou-li najevo dříve neznámé skutečnosti či důkazy, které existovaly v době řízení a účastník je bez své viny nemohl uplatnit.“* [pozn. podtržení doplněno Úřadem].
18. Pro rozhodnutí o předmětné žádosti bylo tedy stěžejní posoudit, zda došlo ke kumulativnímu splnění všech podmínek dle ust. § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu, a to sice zda skutečnosti, které dle žadatele odůvodňují povolení obnovy řízení, existovaly v době původního řízení (které bylo zahájeno z moci úřední dne 17. 12. 2012 a napadené rozhodnutí bylo vydáno dne 29. 3. 2013) a žadatel je nemohl bez své viny uplatnit, a dále zda tyto skutečnosti mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování. Žadatel v žádosti o obnovu řízení za takové skutečnosti označil to, že tzv. karnety ATA mohou být vydávány českým podnikatelům v rámci Evropské unie i jinými autoritami než Hospodářskou komorou České republiky, a to např. Slovenskou obchodnou a priemyselnou komorou nebo Berlínskou průmyslovou a obchodní komorou, přičemž dle žadatele existuje mnoho dalších organizací vydávajících karnety ATA. Vydávání karnetů ATA je tak dle žadatele činností vykonávanou v konkurenčním prostředí, která je svou povahou uspokojující potřebu zásadně obchodní povahy a slouží podnikatelům při jejich podnikatelské činnosti, přičemž o této skutečnosti žadatel nemohl vědět, neboť není subjektem vydávajícím karnety ATA, pouze v tomto směru zastupuje Hospodářskou komoru České republiky. Pokud žadatel uvádí, že tuto skutečnost nemohl vědět jen z toho důvodu, že při vystavování karnetů ATA pouze zastupuje Hospodářskou komoru České republiky, není zřejmé, z jakého důvodu se o ní dozvěděl až, jak uvádí, těsně před podáním této žádosti, neboť z jeho internetových stránek vyplývá, že karnety ATA vystavuje stále a jeho postavení jako složky Hospodářské komory České republiky zůstalo rovněž zachováno. Navíc to, že žadatel není v postavení Hospodářské komory České republiky, nýbrž „pouze“ její složky, nelze považovat za důvod,

proč se nemohl dozvědět o tom, které další subjekty vystavují karnety ATA. Z žádosti žadatele však ani nevyplývá, jakým způsobem se o této skutečnosti dozvěděl či kdy přesně k tomu došlo, přičemž k podpoře svých argumentů uvedl pouze odkaz na internetové stránky výše uvedených komor. Z těch však mohl čerpat informace i v průběhu původního správního řízení. Úřad proto konstatuje, že se nejedná o skutečnost, kterou žadatel nemohl bez své viny uplatnit už v průběhu původního správního řízení.

19. Za další skutečnost odůvodňující obnovu řízení pak žadatel považuje obsahový rozpor mezi českým a anglickým zněním rozsudku Evropského soudního dvora C-360/96 ze dne 10. 11. 1998. Pochybnost o obsahovém rozporu mezi dvěma zněními rozsudku však žadatel rovněž mohl uplatnit již v průběhu původního správního řízení, přičemž žadatel v žádosti ani neuvedl důvod, proč tak neučinil či nemohl učinit. Pro úplnost Úřad s odkazem na ust. § 100 odst. 2 správního řádu, které stanoví, že důvodu obnovy se nemůže domáhat ten, kdo mohl důvod obnovy uplatnit v odvolacím řízení, dodává, že i pokud by žadatel neuplatnil tuto skutečnost v průběhu původního správního řízení např. z důvodu, že nevěděl, že Úřad bude z cit. rozsudku při rozhodování vycházet, mohl ji uplatnit v řízení o rozkladu, v případě, že by jej podal.
20. S ohledem na výše uvedené Úřad konstatuje, že žadatelem uváděné skutečnosti nejsou skutečnostmi dříve neznámými, které existovaly v době původního řízení a jež žadatel bez své viny nemohl uplatnit již v průběhu původního správního řízení vedeného Úřadem pod sp. zn. S736/2012/VZ.
21. Vzhledem k tomu, že obnova řízení může být povolena (a do pravomocného rozhodnutí může být zasaženo) pouze za kumulativního splnění všech zákonných podmínek a Úřad již konstatoval (viz bod 20. odůvodnění tohoto rozhodnutí), že žadatelem uváděné skutečnosti nenaplňují znaky stanovené v § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu, není důvodu dále přezkoumávat i splnění podmínky, zda skutečnosti uváděné žadatelem mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování, neboť již nesplněním podmínek stanovených v § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu je povolení obnovy řízení vedeného Úřadem pod sp. zn. S736/2012/VZ vyloučeno.

K argumentaci žadatele

22. K námitce žadatele, že závěr Úřadu učiněný v napadeném rozhodnutí o tom, že žadatel byl při zadávání předmětné veřejné zakázky v postavení veřejného zadavatele dle ust. § 2 odst. 2 písm. d) zákona, může být zpochybněn tím, že Úřad v obdobných případech neshledal subjekty se stejnou právní formou veřejnými zadavateli, uvádí Úřad následující. Již v napadeném rozhodnutí Úřad dovodil, že právnická osoba je v postavení veřejného zadavatele ve smyslu ust. § 2 odst. 2 písm. d) zákona za kumulativního splnění dvou podmínek, a to sice:
 - a) musí vykonávat určitou činnost nemající komerční či obchodní charakter ve veřejném zájmu, a
 - b) musí mít určitý vztah (daný financováním, ovládáním nebo jmenováním orgánů) ke „klasickému“ veřejnému zadavateli.
23. Z výše uvedeného vyplývá, že o skutečnosti, zda je určitý subjekt při zadávání veřejné zakázky v postavení veřejného zadavatele dle ust. § 2 odst. 2 písm. d) zákona, nerozhoduje

pouze jeho právní forma (v šetřeném případě tedy to, že žadatelem je okresní hospodářská komora), nýbrž musí být kumulativně splněny podmínky stanovené v ust. § 2 odst. 2 písm. d) zákona, a to v každém konkrétním případě. Není tedy vyloučeno, že jiný subjekt v – z hlediska právní formy – obdobném postavení jako žadatel není veřejným zadavatelem dle ust. § 2 odst. 2 písm. d) zákona, neboť v jeho případě nejsou naplněny všechny podmínky uvedené v ust. § 2 odst. 2 písm. d) zákona, což může být dáno např. rozdíly ve financování takového subjektu v průběhu zkoumaného období.

K zamítnutí žádosti o obnovu řízení

24. Vzhledem k tomu, že nebyly kumulativně splněny všechny podmínky dle ust. § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu pro povolení obnovy pravomocně skončeného správního řízení vedeného Úřadem pod sp. zn. S736/2012/VZ, rozhodl Úřad o zamítnutí žádosti žadatele ze dne 27. 11. 2014 tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dní ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – sekce veřejných zakázek, třída Kpt. Jaroše 1926/7, Černá Pole, 604 55 Brno. Včas podaný rozklad má odkladný účinek. Rozklad se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každému účastníku řízení mohl Úřad zaslat jeden stejnopis.

otisk úředního razítka

JUDr. Eva Kubišová
místopředsedkyně

Obdrží:

Okresní hospodářská komora Šumperk, Hlavní třída 8/13, 787 01 Šumperk

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy